

Ако да видя буря страшна
и силен дъжд да завали
то моята душа нещастна
от страх ще скоро затрепти.

Ако светкавицата чувам
със гърмел за да загърми,
то аз от страх ще все да думам:
- Ах, сега где ли е син ми?

Когато птичките запяят
под сине-ясното небе,
когато овците заблелят
в позеленялото поле;

ще думам аз: - Ах, птички, овци!
и вий си имате деца!
При вас играят вашите рожби,
но мойто в чужда е страна!

Когато речитираше развълнуван тия строфи, Добри замлъкваше
безсилен да спре сълзите, които задушаваха гърлото му, докато
отец Натанаил, който под монашеското ресо носеше хайдучко сърце
го пресичаше и казваше:

- Я почни новата!

И тогава всички дружно подемаха:

Пламни, пламни ти в нас любов гореща!

Очите почваха да блесят, Захари Княжески въодушевено от-
меряше такта с ръка, Найден Геров почваше да марширува из шир-
ната студентска спалня на пансиона, докато Натанаил щастливо
се усмихваше, наливайки чай от самовара, който беше купил за
другарите си. Вечният борш с черен хляб им се беше втръснал.
И празничен ден той гощаваше другарите си с хайвер, бял хляб
и млинчета, изпратени по Найден от младата студентка